

	GÜLER ORGUN eng	GÜLER ORGUN j-esp	GÜLER ORGUN tk
01			
	There really is no city in the world like Istanbul	Es verdad ke no ay dinguna sivdad komo Estambol en el mundo	Dünyanın hiç bir yerinde Istanbul gibi bir şehir bulamazsınız
	We are, after all, in Europe	Estamos de todo modo en la Evropa	Ne de olsa Avrupa'dayız
	And in Asia	I en la Asia	Ve de Asya'da
	We are both incredibly modern	Semos i muy muy modernos	Biz hem inanılmaz derecede moderniz
	And have wonderful traditions	I tambien tenemos tradisiones maraviyozas	Hem de harikulade geleneklere sahibiz
	In many ways, Istanbul connects the world – through different cultures	En muchas formas, Estambol konekta el mundo a traves las kulturaz	Birçok şekilde Istanbul dünyayı birleştirir : farklı kültürleri ilintileyerek
	between religions, and	las relijiones, i	dinler arası bağlantı kurarak
	even in multi ethnic families	mizmo las famiyas multi etnikas	ve hatta birçok etnik ögeyi aynı ailede bulundurarak
02			
	But I'm going to guess you haven't heard many family stories like mine.	Ma yo no kreyo ke avesh sintido muchas estorias de famiya komo la miya	Ama herhalde benim aileminki gibi bir hikayeyi pek duymamışsınızdır
	After all, my parents were born Jewish	Al final de koza, mis padres	Ne de olsa annemle babam Yahudi

		nasieron judios	doğmuşlar
	But converted to Islam so that means I was born a Muslim, too.	Ma despues se konvertieron al Islam, kere dizir ke yo nasi Musulmana	Ama sonradan Müslüman olmuşlar, yani ben Müslüman olarak doğmuşum
	But then I converted to Judaism to get married	Ma despues yo tuve de konvertirme al Judaismo para kazarme	Fakat ben de daha sonra evlenmek için Yahudi oldum
	And well, that marriage didn't work out and I married a lovely Muslim man	I komo es la vida... Akel kazamiento no turo i yo despues me kazi kon un mansevo maraviyozo Musulmano.	Ve hayat işte... O evlilik yürümedi ve ben harikulade bir Müslüman genci ile evlendim
	And when my children were married – they didn't marry Muslims or Jews.	I kuando mis ijos se kazaron, no se kazaron ni kon Judios ni kon Muzulmanos	Ve çocuklarım da evlenince -- ne Müslümanla ne de Yahudi ile evlendiler
	My son-in-law even wears kilts.	Mi yerno es de Eskosia i mizmo viste el kilt, ke es la fusta tradisional eskoseza.	Damadım İskoç eteği bile giyer!
	So the question is: how could a family be this diverse? And the answer begins, not here in Istanbul, but in Spain, 500 years ago.	La kestion aki es: komo una famiya puede tener tantos elementos diversos? I la repuesta empesa no aki en Estambol, ma en Espanya , kinyentos anyos antes.	Burada soru şu: bir ailede nasıl bu kadar çeşitlilik olabilir. Cevabı da burada İstanbul'da değil, 500 yıl önce İspanya'da başlar.
03			
	In August 1492, when Christopher Columbus sailed from the port of Palos westwards, the	En Agosto del anyo mil kuatroshentos noventa i dos,	1492 yılının Ağustos ayında Kristof Kolomb Palos limanından batıya doğru

	<p>Jews of Spain—who had lived there for a thousand years-- were being expelled by King Ferdinand and Queen Isabella.</p> <p>These Jews became known as the Sephardim, as Sepharad in Hebrew means Spain.</p>	<p>kuando Kristof Kolomb salio del porto de Palos para el oeste, los judios de Espanya, ke aviyan bivido ayi durante mil anyos, fueron ekspulsados por el Rey Ferdinand i la Reyna Isabella.</p> <p>Estos judios vinieron a ser konosidos komo Sefardim, de la palavra Sefarad ke kere dizir Espanya en Ebreo.</p>	<p>yelken açtiğında İspanya'daki Yahudiler, ki orada 1000 senedir yaşıyorlardı, Kral Ferdinand ve Kraliçe İsabella tarafından sınırđışı ediliyorlardı.</p> <p>İşte bu Yahudiler Sefaradlar olarak tanındılar, çünkü Sefarad İbranice İspanya demek.</p>
	<p>Many of these expelled Jews found a new home on the other side of the Mediterranean—in the lands of the Ottoman sultans.</p>	<p>Muchos de estos judios ekspulsados toparon azilio en el otro lado del Mediteraneo, en las tierras de los Sultanes Otomanos.</p>	<p>Bu Yahudilerin bir çoğı Akdeniz'in öbür yanında, Osmanlı Sultanlarının diyarında yeni bir barınak buldular.</p>
	<p>They brought with them their traditions, their style of dress, and even their language—which we call Ladino, or Judeo Español,</p>	<p>Eyos trusheron kon eyos, sus tradisiones, sus modo de vistirse i mizmo sus lingua, ke yamamos Ladino o Judeo-Espanyol.</p>	<p>Onlar bu topraklara geleneklerini, giyim tarzlarını ve hatta dillerini getirdiler. Bu dile Ladino ya da Judeo-Espanyol diyoruz.</p>
	<p>Compared to Christian Europe, the Ottomans were far more tolerant toward Jews in their empire.</p>	<p>En komparezon kon la Evropa Kristyana, los Otomanos fueron mucho mas tolerantes enverso los</p>	<p>Hıristiyan Avrupa'ya göre Osmanlılar imparatorluklarındaki Yahudilere çok daha hoşgörülü davrandılar.</p>

	In fact, these Sephardic Jews had found a home.	Judios en el imperio.	
04			
	Here's where my family fits into all this history. This is Constanza, a city on the Black Sea. It's in Romania.	I aki es ande viene la istorya de mi famiya. Estash viendo esta sivdad? Se yama Constanza, en el bodre de la Mar Preta en la Rumaniya.	Ve işte ailemin hikayesi de buraya yerleşmekte. Bu liman şehrini görüyor musunuz? Adı Köstence'dir, Constanza, Karadeniz kıyısında bir şehir. Köstence Romanya'dadır.
	And this is where my father's side of the family lived at the beginning of the 20 th century. My grandfather, Izak David Nassi worked in a bank...	I aki era ande biviya la famiya de mi padre al empesijo del siglo 20. Mi granpapa Izak David Nasi lavorava en una banka...	Ve işte burası 20ci yyın başında babamın ailesinin yaşadığı yer. Büyükbabam Izak David Nasi bir bankada çalışırdı...
	...was married and had four children. The youngest of his children, who was born in 1903, would become my father.	... era kazado kon kuarto kreaturas. El mas chiko de estas kreaturas, nasido en mil novesientos i tres iva ser mi papa.	... evliydi ve 4 çocuğu vardı. Bu çocukların sonuncusu 1903 yılında doğmuştu ve daha sonra babam olacaktı.
	In 1920, my grandfather was transferred to the Istanbul branch of his bank, and that is how my father came to Turkey at the age of seventeen.	En el anyo mil i novesientos i vente, mi granpapa fue transferado a la sukursal de Estambol de su banka i es asi ke mi papa vino a Turkiya a la edad de disiete anyos.	1920 yılında büyükbabam bankasının İstanbul şubesine atanmış ve babam da işte bu şekilde 17 yaşındayken Türkiye'ye gelmiş.

05			
	<p>I can trace my mother's side of the family back even further. They were also Sephardic Jews and had lived in Çanakkale for generations.</p> <p>This is my great grandmother, Miryam Levi, who lived to be 96 and who we called Nonika.</p>	<p>La famiya de mi madre se va aun mas atras. Eynos tambien eran Sefardim i aviyan bivido en Çanakkale durante munchas jenerasyones.</p> <p>Esta es mi bisgranmama, Miryam Levi. Eya bivyo noventa i sesh anyos. Mozotros la yamavamos Nonika.</p>	<p>Annemin ailesi daha da gerilere gider. Onlar da Sefarad idiler ve kuşaklar boyu Çanakkale'de yaşamışlardı.</p> <p>Bu benim büyük-büyükannem, Miryam Levi. Tam 96 yıl yaşadı. Biz ona Nonika derdik.</p>
06			
	<p>She was born in 1847 and died in 1943—and that means she saw the last decades of the Ottoman Empire and the birth of modern Turkey, which was founded by Kemal Atatürk in 1923.</p>	<p>La Nonika nasyo en mil i ochosientos i kuarenta i siete i muryo en mil i novesientos i kuarenta i tres. Eya vido las dalkavos dekadas del Imperio Otomano i tambien el nasimiento de la Turkiya moderna fundada por Kemal Atatürk en mil i novesientos i ventitres.</p>	<p>1847de doğup 1943te öldü. Nonika Osmanlı İmparatorluğunun son yıllarını ve Mustafa Kemal Atatürk'ün 1923'te kurduğu yeni ve modern Türkiye'nin de doğuşunu gördü böylece.</p>
	<p>My Nonika had one daughter, my grandmother Esther...</p>	<p>Mi Nonika teniya una ija solo, mi granmama Ester...</p>	<p>Nonikamın sadece bir kızı vardı, o da benim anneannem Ester'di...</p>
07			

	<p>Grandmother, who married a man by the name of Moshe Benezra, had nine children— They went on to become my uncles and aunts. One of her children was Neama, my mother, who was born in 1900—and lived for 97 years.</p>	<p>Mi gramama se kazo kon Moshe Benezra i tuvo mueve kreaturas. Eyos se izieron despues mis tiyas i tiyos. Una de estas kreaturas, Neama, mi madre, nasyo en mil i novesientos i bivyo noventa i siete anyos.</p>	<p>Anneannem Moshe Benezra adında biriyle evlendi ve dokuz çocuğu oldu. Onlar da benim teyzelerim ve dayılarım oldular. Bu çocuklardan biri olan Neama, yani annem, 1900 yılında doğdu ve 97 yıl yaşadı.</p>
08			
	<p>In this enormous family of my grandparents, they lived in a modest house in Sirkeci that included all the children as well as Nonika and my grandfather Moshe's mother, who they called La Señora.</p> <p>Hmmm, now as you know In the First World War, the Ottoman Empire was an ally of Germany and Austria, and Grandfather Moshe went off to serve in the Ottoman army.</p> <p>I don't know where he served, but there were fierce battles between the Ottoman Empire and the Allies, and I know Grandmother Esther never knew when, or if, he would return home.</p>	<p>Esta famiya enorme de mis abuelos biviya en una kaza bastante modesta en Sirkeci. Ayi biviyen todas las kreaturas, Nonika, i mizmo la madre de mi granpapa Moshe, ke todos yamavan La Senyora.</p> <p>Hmmm, agora ya savesh ke... En la Primera Gerra Mundial, el Imperio Otomano estava aliada a la Almania i Austria, i el granpapa Moshe se fue a la gerra en la armada Otomana.</p> <p>No se ande sirvyo mi granpapa, ma uvo munchas gerras ferosas entre</p>	<p>Büyükanne ve büyükbabalarımın bu kocaman ailesi Sirkeci'de mütevazi bir evde yaşarlardı. Bu evde bütün çocuklar, Nonika ve hatta La Senyora diye çağırduğumuz büyükbabam Moshe Benezra'nın annesi de otururdu.</p> <p>Haaa, şimdi biliyorsunuz ki... Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu Almania ve Avusturya'nın yanında yer aldı. Büyükbabam Moshe Osmanlı ordusunda savaşa katıldı.</p> <p>Büyükbabamın nerelerde savaştığını bilmiyorum ama Osmanlılarla İttifak devletleri arasında çok kanlı savaşlar olduğunu biliyorum. Anneannem Ester</p>

	<p>Just to keep bread on the table, She sewed cloth sacks for an exporter of hazelnuts until finally, the war ended, and Grandfather returned home.</p>	<p>el Imperio Otomano i los Aliados. Mi gramama Ester no saviya si el granpapa iva tornar atrás.</p> <p>Para meter pan a la meza, Granmama Ester se metio a kuzir sakos de amerikana para un eksportador de avyanas asta ke el Granpapa torno a kaza kuando la gerra se eskapo.</p>	<p>dedemin eve dönüp dönmeyeceğini bile bilmiyordu.</p> <p>Anneannem sofraya ekmek koymak için, bir fındık ihracatçısına amerikan bezinden torbalar dikermiş taa ki savaş bitene ve dedem eve dönene kadar.</p>
09			
	<p>When the republic was born in 1923, the family celebrated with everyone else on our</p>	<p>Kuando la republika Turka nasyo en el anyo mil novesientos i</p>	<p>1923te Türkiye Cumhuriyeti doğduğunda benim ailem de herkes gibi milli</p>

	<p>national holidays. As a traditional Sephardic family, they celebrated the Jewish holidays, too, like Pesach, when more than 30 people would come to dinner, to listen to my grandfather lead the service, and the family would prepare traditional Sephardic dishes.</p>	<p>ventitres, mi famiya selebro las fiestas nasyonales kon todo el mundo. Ademas, siendo una famiya tradicional Sefardi, selebravamos las fiestas judiyas tambien, komo Pesah. En Pesah mas de trenta personas vinian a komer. Mi granpapa meldava la Agada i komiyamos las komidas tradicionales.</p>	<p>bayramları kutladı. Aynı zamanda geleneksel bir Sefarad ailesi olduğumuzdan Yahudi bayramlarını da kutlardık. Mesela Pesah, yani Hamursuz bayramı gecesı yemeğe 30dan fazla misafirimiz olurdu. Büyükbabam Agadayı okur ve geleneksel yemekler yenirdi.</p>
10			
	<p>When my mother was a young woman in the late 1920s and 30s, she volunteered as an accountant at the Jewish Hospital in Istanbul.</p> <p>There she met this very handsome young man when he transferred the accounting books to her. She liked him a lot, but then— she didn't see him again.</p>	<p>Entre los anyos mil novesientos i vente i trenta, kuando mi madre era manseva, eya se prezento para lavorar komo voluntarya en la kontabilita del ospital Judio en Estambol.</p> <p>Ayi konosio a un ermozo mansevo, kuando el le entrego los livros de kontabilita. A mi madre le plazyo el mansevo ma no se vieron otra vez.</p>	<p>1920 işe 30 yılları arasında annem genç bir kızken İstanbul'daki Yahudi hastanesinde muhasebeci olarak çalışmak üzere gönüllü oldu.</p> <p>Orada muhasebe defterlerini kendisine devreden yakışıklı bir genç adamla tanıştı. Annem onu çok beğenmişti ama sonra bir daha görüşmediler.</p>
	<p>Then a few months later, right here in Istanbul, there was this rainstorm, and my mother was standing in a doorway. Suddenly</p>	<p>Unos kuantos mezes despues, aki en Estambol, uvo una luvya tempesta, i mi mama estava</p>	<p>Birkaç ay sonra, bir gün burada İstanbul'da feci bir yağmur ve fırtına vardı. Annem de bir kapı eşiğine</p>

	that same good looking man from the hospital showed up – and he was holding an umbrella. That man was Henri Nassi. That was the beginning of their courtship, and eventually, Henri and Neama decided to get married.	asperando en un kortijo. En supito, el mizmo ermozo mansevo del ospital aparesyo kon una ombrella. El era Henri Nassi. Esto fue el empesijo de sus istoria de amor. Despues de un tiempo Henri i Neama desidaron de kazarsen.	sığınmıştı. Aniden hastanedeki o yakışıklı genç adam elinde bir şemsiye ile belirmez mi!!! İşte o adam Henri Nassi idi. Bu aşklarının başlangıcı oldu ve bir müddet sonra Henri ile Neama evlenmeye karar verdiler.
	But it was more complicated than that. You see, remember I told you my father was Romanian? He didn't have Turkish citizenship and he wanted to be Turkish.	Ma esto fue un poko mas komplikado. Vos akodrash ke vos dishe ke mi Papa era de Rumaniya? El no teniya la nasionalidad Turka i keriya azerse Turko.	Fakat bu iş biraz daha karmaşık oldu. Hatırlarsanız size babamın Rumen olduğunu anlatmıştım. Türk vatandaşı değildi ve olmak istiyordu.
	And before he and my mother were married, they decided they would take that extra step and convert to Islam. My dad changed his name to Avni Tunçer, and together, he and my mom visited the Mufti to make the conversion.	I antes de kazarsen kon mi madre, desidaron de echar el dalkavo paso i konvertirsen al Islam. Mi Papa troko su nombre a Avni Tunçer, i endjuntos kon mi madre vijitaron al Mufti para finalizar la prosedura.	Ve annemle evlenmeden önce, son bir adım daha atıp Müslüman olmaya karar verirler. Babam adını Avni Tunçer olarak değiştirdi ve annemle birlikte Müftüyü ziyaret edip işlemleri tamamladılar.
11			

	That means when I was born a year later, in 1937, I came into the world as a Muslim.	Esto kere dizir ke kuando yo nasi despues de un anyo en mil novesientos i trenta i siete , vine al mundo komo una muzulmana.	İşte bu yüzdendir ki bir yıl sonra, 1937'de doğduğumda, dünyaya Müslüman olarak geldim.
12			
	My father was a hard-working man and before I was born, he had started his own business in aromatic oils.	Mi Papa lavorava muy mucho. El aviya reushido a avrir su propio echo de esansas antes ke yo naska.	Babam çok çalışkan bir adamdı. Ben doğmadan kendi esans işini kurmuştu.
	As a child, I remember he used to come home at night and when he walked in the door, the room was flooded with the scent of roses—or sometimes lemons—it was really wonderful. In fact, people called him 'Avni Bey, the King of Aromatic oils.'	Me akodro kuando era chika ke kuando mi papa veniya a kaza las tadres, apenas entrava de la puerta, una aromas maraviyozas se espartiyen en la kaza entera, a vezes aromas de rozas i a vezes de limon. Era una maraviya. A mi padre lo yamavan "Avni Bey, el Rey de las Esansas."	Hatırlarım, küçükken babam akşamları eve geldiğinde kapıdan içeri girer girmez evi harika kokular kaplardı, bazen gül kokuları bazen de limon. Çok şahaneydi. Babamın bir lakabı bile vardı. Ona "Esans Kralı Avni Bey" derlerdi.
13			
	Now Istanbul when I was growing up was one of the most magical and beautiful cities in the world—a jewel along the Bosphorus,	En lo ke estava engrandesyendome, Estambol era una de las mas ermozas i majikas	Benim çocukluğumda İstanbul dünyanın en güzel ve sihirli şehirlerinden biriydi, Boğaziçinde bir mücevher...

	<p>-- filled with great architecture from the Roman and Byzantine times, when it was called Constantinople-- --through the centuries of the Ottomans.</p>	<p>sivdades del mundo, una djoya en el Bosforo, yena de maraviyozas arshitekturas de los tiempos de Roma i Bizans kuando la sivdad se yamava Konstantinopla, i kontinuando durante siglos debasho de los Otomanos.</p>	<p>Adı Konstantinopolis olduğu zamandan Roma ve Bizans'tan kalma muhteşem mimari eserler, Osmanlıların egemenliğinde yüzyıllarca inşa edilmeye devam edilmiş.</p> <p>PAUSE</p>
14			
	<p>In a very different way, by the 1930s, Europe was becoming a very ugly place.</p> <p>By 1939, the Second World War had begun, but in this war, Turkey managed to stay neutral.</p> <p>Only later did I find out the terrible things that were done in Europe, and I do know now that when some German Jews were fleeing the</p>	<p>En una manera muy diferente, en los anyos 1930, la Evropa se estava aziendo un lugar muy feo.</p> <p>En 1939, la Sigunda Gerra Mundial empeso ma esta vez la Turkiya reusho a kedarse neutral.</p> <p>Es solo mucho mas despues ke me ambezi las orrores ke afito en la Evropa i siguro ke se ke kuando</p>	<p>Çok farklı bir şekilde, 1930larda Avrupa artık oldukça çirkin bir yer haline geliyordu.</p> <p>1939da İkinci Dünya Savaşı başlamıştı ama bu sefer Türkiye tarafsız kalmayı başarmıştı.</p> <p>Ben çok daha sonra Avrupa'da yaşanan korkunç olayları öğrendim ama şunu biliyorum ki Nazilerden kaçan bazı Alman</p>

	<p>Nazis, they found refuge in Turkey.</p> <p>How did any of this affect a small child? After all, I was only four-years-old in 1940.</p> <p>But I do remember them putting up black out blinds in our house, and also, bread and sugar were rationed—although my parents never let me feel that.</p>	<p>unos Judios Alemanes se estaban fuyendo de los Nazis, eyos toparon refujyo en la Turkiya.</p> <p>Lo ke me esto akodrando de estos tiempos es ke se metiya stores pretos a las ventanas, i ke el pan i la asukar se tomava kon karne aunke mis padres nunca no me izieron sintir la mankura.</p>	<p>Yahudileri Türkiye'ye sığınabilmişlerdi.</p> <p>O günlerden hatırladığım pencerelere karartma için siyah storlar koyduğumuz ve ekmekle şekeri karne ile aldığımızdı. Buna rağmen annemle babam bana hiç yokluk hissettirmediler.</p>
	<p>My father, like so many other men, was conscripted into the army when the war started. No one knew what was really going to happen. Would Turkey join in the war? If so, on whose side?</p> <p>Many non-Muslim families were financially ruined during the war by what they called a Wealth Tax. My father was affected too, but since he had converted to Islam many years before, not as badly as others in our family.</p> <p>Turkey did remain neutral during the war, and when my father returned home, he started to rebuild his business after 1945.</p>	<p>Mi padre, komo muchos ombres komo el, fue yamado a la armada en el empesijo de la gerra.</p> <p>Dingunos no saviyan lo ke iva afitar. La Turkiya iva a entrar a la gerra? Si entrava kon ken se iva aliar?</p> <p>Munchas famiyas non-muzulmanas fueron ruinasadas finansalmente durante la gerra achakes de una taksa ke se yamo “Taksa de Fortuna” o el “Varlik”. Mi padre tambien fue afektado ma komo se aviya konvertido al Islam, no tanto komo otros miembros de la famiya.</p>	<p>Babam, birçok diğer erkek gibi savaş bşlayınca orduya çağırıldı. Kimse ne olacağını bilmiyordu o sıralarda. Türkiye savaşa girecek miydi, girerse kimin yanında girecekti?</p> <p>Birçok gayri-müslim aile savaş sırasında Varlık Vergisi denilen bir vergi yüzünden ekonomik olarak mahvoldular. Babam yıllar önce müslüman olduğundan ailemizin diğer üyeleri kadar etkilenmedi bu vergiden.</p> <p>Türkiye savaşta tarafsız kalmayı başardı ve babam eve dönünce 1945ten sonra işini tekrar kurmaya çalıştı.</p>

		La Turkiya se kedo neutral durante la gerra i kuando mi Papa torno a kaza, el empeso a reazer su echo despues de 1945.	
15			
	But five years later, he fell ill with a horrid case of meningitis. The doctors told him he wasn't going to live.	Ma despues de sinko anyos kayo muy hazino kon una menenjit orrivle. Los doktores le disheron ke no iva pueder sovrebivir.	Fakat beş yıl sonra çok feci bir menenjit ile yataklara düştü. Doktorlar yaşama umudunun olmadığını söylediler.
	But when he came out of his coma, he whispered to them: 'I can't die, I have a daughter to marry off.'	Ma el, kuando salyo de la koma, les disho a eyos: "No puedo murirme, tengo ija para kazar".	Ama o, komadan çıktığında onlara şöyle fısıldamış: "Ölemem çünkü evlendirecek kızım var".
16			
	Not long after that, I met Ceki Karasu. He was Jewish and he was a student in university. Ceki and I decided to get married. But since he was Jewish and I had been born a Muslim, and since we both wanted to get married in a synagogue, I went through the process of converting to Judaism. First, I went to see the Mufti, and he asked:	No muy despues de esto, konosi a Ceki Karasu. El era judio i estava estudiando en la universidad. Ceki i yo desidimos de kazarmos ama komo el era judio i yo aviya nasida muzulmana, tuve ke segir una prosedura para konvertirme al judaismo.	Bundan kısa bir süre sonra Ceki Karasu ile tanıştım. O yahudi idi ve üniversitede okuyordu. Ceki ile evlenmeye karar verdik ama ben müslüman olarak doğduğumdan yahudi olmak için bir prosedürden geçmeliydim. Önce Müftü'yü görmeye gittim ve bana şunu sordu:

	<p>“Have you thought it over carefully?</p> <p>I said that this was what I wanted. Then I went to the Grand Rabbinate, where I went through the process of becoming Jewish</p>	<p>En primero, fui a ver al Mufti, i el me demando: “Te pensates bueno?”</p> <p>Yo le dishe ke esto era lo ke keriya. Despues me fui al Grand Rabinato i ayi ize lo nesenario para azerme judia</p>	<p>“İyi düşündün mü?”</p> <p>Ben istediğimin bu olduğunu belirttim.</p> <p>Daha sonra Hahambaşılığa gidip Yahudi olmak için gerekenleri yaptım.</p>
	<p>and we were married in the Neve Shalom Synagogue in 1954.</p> <p>After a few years, Ceki and I started to grow apart: He wanted to continue his studies in the United States, but</p>	<p>I mos kazimos en la sinagoga Neve Shalom en 1954.</p> <p>Despues de unos kuantos anyos, Ceki i yo empesimos a espartirmos: El keriya kontinuar sus estudios en los Estados Unidos, ma</p>	<p>Ve 1954 yılında Neve Şalom sinagogunda evlendik.</p> <p>Birkaç yıl sonra Ceki ile yollarımız ayrılmaya başladı: O Amerika Birleşik Devletlerinde okumaya devam etmek istiyordu ama</p>
	<p>I wanted to stay in Turkey. And so...</p>	<p>yo keriya kedarme en la Turkiya. I por esto...</p>	<p>ben Türkiye’de kalmak istiyordum. İşte bu yüzden de...</p>

	... we parted.	... mos espartimos.	... ayrıldık.
--	----------------	---------------------	---------------